

27 -04- 2018

č.j.

Příloha:

Městský úřad Břeclav
Městská policie Břeclav
Kupkova 3
690 02 Břeclav
DS: vy4jayh

Sp. zn.: nepředchází

Č. j.: nepředchází

Žádost o poskytnutí informace podle zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

[1] Podle informace získané při nahlížení do spisu od z Městského úřadu Břeclav, odbor správních věcí a dopravy, oddělení přestupkového řízení, vlastní Městská policie Břeclav aktuální verzi manuálu – návodu k obsluze k silničnímu radarovému rychloměru RAMER 10T, v. č. 17/0309, výrobce Ramet a.s. Kunovice.

[2] Tímto v souladu s § 14 zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, dále jen „InfZ“,

žádám

o poskytnutí kopie české verze manuálu k silničnímu radarovému rychloměru RAMER 10T, v. č. 17/0309, výrobce Ramet a.s. Kunovice, a to pokud se jedná o vydání nebo revizi novější než 17.9.2015. Čitelnou elektronickou kopii zašlete datovou schránkou (viz Příloha č. 2 – Ukázka nečitelné a čitelné kopie). Pokud vlastníte pouze *Návod k obsluze R311 063X CZ, Vydání 17.9.2015, Revize: 17.9.2015*, nebo starší, zašlete pouze informaci o této skutečnosti.

[3] Nad rámec požadavků InfZ uvádím, že se zajímám zejména o informace související s údržbou, nastavením a vyhodnocováním výstupů z výše uvedeného zařízení RAMER 10T a to ze studijních důvodů, neboť mým záměrem není použití těchto informací pro výrobu a prodej obdobného zařízení ani jejich další rozšiřování, ale studiem těchto informací chci získat možnost efektivní obrany před eventuální zvláštní správních orgánů v případných správních a soudních řízeních.

Poučení:

[4] Podle § 2 odst. 1 zák. č. 121/2000 Sb., autorský zákon, platí, že „Předmětem práva autorského je dílo literární a jiné dílo umělecké a dílo vědecké, které **je jedinečným výsledkem tvůrčí činnosti autora** a je vyjádřeno v jakékoli objektivně vnímatelné podobě včetně podoby elektronické, trvale nebo dočasně, bez ohledu na jeho rozsah, účel nebo význam (dále jen "dílo").“

[5] Dále podle § 2 odst. 6 zák. č. 121/2000 Sb., autorský zákon, platí, že „Dílem podle tohoto zákona není zejména námět díla sám o sobě, denní zpráva nebo jiný údaj sám o sobě, myšlenka,

postup, princip, metoda, objev, vědecká teorie, matematický a obdobný vzorec, statistický graf a podobný předmět sám o sobě.“

[6] Dílo je výsledkem tvůrčí činnosti a fantazie autora, a nemůže být tedy dílem něco, co existuje bez ohledu na tvůrčí činnost autora, nebo to, co je předem objektivně determinováno tak, že pro autorskou tvůrčí činnost již není prostor.

[7] Problematika poskytnutí autorského díla podle InfZ v případě, že je pořízeno z veřejných prostředků, a požadovaná činnost povinného subjektu je důkladně rozebrána v nálezů Ústavního soudu ze dne 21. 03. 2017, č. j. IV. ÚS 3208/16. Mimo jiné se v něm uvádí:

„16. Uvedený postup bude odpovídat i požadavkům § 34 písm. a) autorského zákona, který zakotvuje tzv. úřední (zákonou) licenci k užití díla a podle něhož do práva autorského nezasahuje ten, kdo v odůvodněné míře užije dílo na základě zákona pro soudní nebo správní řízení nebo k jinému úřednímu účelu – právní nauka se shoduje, že **mezi tyto jiné úřední účely patří i nakládání s dílem ve formě poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím** (srov. např. CHALOUPOKOVÁ, H., HOLÝ, P. Autorský zákon: Komentář. 4. vyd. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 65). Pojmově tento postup nauka řadí pod výkon majetkových práv k předmětu práva autorského (viz ROTHANZL, L. in Furek, A. a kol. Zákon o svobodném přístupu k informacím: Komentář. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 523). Ústavní soud dodává a zdůrazňuje, že § 34 písm. a) autorského zákona doslova uvádí, že informaci lze poskytnout, ale výhradně v odůvodněném rozsahu.“

[8] Podle § 504 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, platí, že **„Obchodní tajemství tvoří konkurenčně významné, určitelné, ocenitelné a v příslušných obchodních kruzích běžně nedostupné skutečnosti, které souvisejí se závodem a jejichž vlastníci zajišťuje ve svém zájmu odpovídajícím způsobem jejich utajení.“**

[9] Z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 15. 09. 2016, č. j. 30A 49/2016: „Dle krajského soudu zůstal povinný subjekt ve svém odmítavém rozhodnutí těmto svým povinnostem hodně dlužen. Jako jediný důvod odmítnutí žádosti o poskytnutí informací totiž konstatoval toliko, že požadované informace pokládá za obchodní tajemství. Nic víc. Neuvedl, z jaké zákonné definice obchodního tajemství vychází, ani z jakých důvodů požadované informace zákonem vymezený institut obchodního tajemství naplňují. **Obecně přitom platí, že pokud se povinný subjekt rozhodne neposkytnout požadované informace s odkazem na ustanovení § 9 zákona o svobodném přístupu k informacím, musí pečlivě odůvodnit, proč požadované informace lze pod institut obchodního tajemství zahrnout. Musí se tedy věnovat a vysvětlit naplnění všech zákonných znaků tohoto institutu pro ten který konkrétní případ.** Mimo jiné také proto, aby jeho úvahy a závěry učiněné v tomto směru byly přezkumatelné, ať už ze strany odvolací správního orgánu nebo případně ze strany správního soudu. Musí se také vypořádat s tím, proč není povinen požadované informace poskytnout s ohledem na znění § 9 odst. 2 citovaného zákona. O takové odůvodnění se povinný subjekt ani nepokusil.“

[10] K problematice obchodního tajemství existuje i bohatá judikatura Nejvyššího správního soudu, kterou si povinný subjekt může snadno dohledat. Pro ilustraci uvádím např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 09. 2016, č. j. 9 As 155/2015:

„Podle § 9 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že je-li požadovaná informace obchodním tajemstvím, povinný subjekt ji neposkytne. Obchodní tajemství představuje právně kvalifikovanou výjimku z práva na informace a svobodného přístupu k nim. Co je materiálně obchodním tajemstvím nejbližší vymezoval § 17 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění v době rozhodování o rozkladu (dále jen „obchodní zákoník“), podle kterého **obchodní tajemství tvoří veškeré skutečnosti obchodní, výrobní či technické povahy související s podnikem, které mají skutečnou nebo alespoň potenciální materiální či nemateriální hodnotu, nejsou v příslušných obchodních kruzích běžně dostupné, mají být podle vůle podnikatele utajeny a podnikatel odpovídajícím způsobem jejich utajení zajišťuje.** K odmítnutí poskytnutí informace nepostačuje pouhé konstatování názoru povinné osoby na povahu informace jako obchodního tajemství, bez toho aniž by byla existence obchodního tajemství posouzena de iure, to znamená, zda je požadovaná informace skutečně obchodním tajemstvím ve svých znacích dle § 17 obchodního zákoníku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2014, č. j. 9 As 180/2014 - 37).“

[11] Na konec odkazují na rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 06. 03. 2018, č. j. JMK 37504/2018, v obdobné věci, viz Příloha č. 1.

Ve 26. dubna 2018

Elektronicky

Přílohy: Příloha č. 1 – Rozhodnutí JMK č. j. 37504/2018
Příloha č. 2 – Ukázka nečitelné a čitelné kopie